

Num. II.

HENRICI Zutphaniensis

Propositiones

A. 1521. in Academia
Witebergensi ventilatæ.

DE HENRICO ZUTPHANIENSI Evangelii apud Antverpienses & deinceps Bremenses & Dithmaros Confessore atque Martyre, in ipso Opere §. X. quædam commemoravimus, quibus nunc solummodò, antequam ejus *Propositiones* jam A. 1521. in Academia Witebergensi ventilatas exhibeamus, addimus singularem ejus Epistolam, Bremâ A. 1522. scriptam ad Jacobum Spreng dictum Yprensem, qui itidem apud Antverpienses quod in Opere vidimus incarceratus fuerat, & ad Patrem Reynerum quem Patrem suum in Christo appellat; Eam ex MSS. Spalatiniano omnium primò edidit Cl. KAPPIUS in spicilegio P. II. pag. 550. sq. unde eam admodum mendoſe licet descriptam de-promere propter rei memoriam voluimus: Ea ita se habet:

„ Christus vivit, Christus vicit, Christus imperat. Quemadmodum Antverpiam exierim, jam olim audistis, Venerabiles & charissimi patres. Invenit enim impiissima Iesabel, avaritia tabescens, suos falsos testes, filios Belial, qui dixerunt, se audisse de ore meo verba heretica, & piarum aurium offensiva, unde occasionem querens contra - - - (quippe noluerunt illius avaritiam explere) moliebatur in seditionem vertere civitatem: ut sic liceret, quantum voluisse, auri pro punitione extorquere, sed præcavit omnia Deus, ne quid ageretur a civibus tumultuosius, quam prudentius, quantiscunque violentiis ad hoc provocatis. Primum enim a Monachis & Belis sacerdotibus inducta me comprehendi fecit, ipso die Sancti Michaëlis, ex quo noctu fueram educendus & Bruxellas deducendus: nam jam hoc arrestato & per magistrum fratrem de Hulst carcere preparato: sed quod consilium que sciam, contra - - -: vespere, dum sol occubuit,

„ set, irruperunt in monasterium, quo detinebar, aliquot mu-
 „ lierum milia concurrentibus simul viris, & ruptis foribus
 „ eductum me restituerunt fratribus meis, cum quibus egi tri-
 „ duo: sed quoniam denuo a fratribus sequente diligentissimo
 „ scrutinio sui requisitus, & omnes fratres similiter adiurati, ut
 „ me proderent, si qui scissent, quo loco essem absconditus,
 „ (sedebam enim casu in domo arrtmaes) non audebant me fra-
 „ tres secum retinere: exhortantibus ergo fratribus Christianis
 „ scripte sunt amicis. Wittebergam cepi adire per Hollandiam
 „ & Westphaliā fratres salutando: vix tamen *Enchusen* exie-
 „ ram, & ecce post me scripte sunt literae, mandantes consula-
 „ tui & priori, ut vincitum me perducerent Amstelodamum ad
 „ presentiam ducis Margarete. Amsteliedami adhuc eram, dum
 „ hoc mihi innotuit: benedicetur autem Dominus, qui non
 „ tradidit in manus impiorum. Zutphani quoque jussus sum si-
 „ stere tribunalibus accusatus a minoribus, quasi nove atque
 „ jam doctrine damnate seminator: ubi dum interrogabar, quis
 „ essem, unde venirem, & quo proficiserer, respondi, ut res
 „ habuit: Interrogant num ad predicandum illuc venissem: dixi
 „ me neque missum, neque vocatum ad evangelicum munus
 „ apud se suscipiendum, vere tamen si placuerit eis, libenter
 „ me functionem illam subiturum: dimiserunt ergo me, se pe-
 „ nis interminantes, ne cui loquerer de hac doctrina: respondi:
 „ non vocatus vel petitus non predicabo: postea veni *Bremas*,
 „ nihil minus suspicatus, quam a me postularent verbum. In-
 „ notui tamen civibus aliquot charitatis, quibus sermonem a
 „ me potentibus non potui non obtemperare. Dominica die au-
 „ tem *Martini* verbo per me evangelizato, citor a magistratu
 „ civitatis, & canonicis interrogantibus, cur & quid ante pre-
 „ dicasssem, respondi quoniam petitur, & quoniam verbum Dei
 „ non esset alligatum, multa deinde sursum deorsumque versan-
 „ tes, auctoritate presulis & sua, interdixerunt mihi sermones,
 „ sed ubi respondissem, oportere me Deo plus obedire quam
 „ hominibus: a consulatu petunt repulsionem meam fieri, qui
 „ responderunt, se neque precepisse, neque prohibituros me
 „ unquam. Causa devolvitur ad Episcopum (interim ego sermo-
 „ nem

„ nem continuans — — — —) convocantur nobiles & præ-
 „ lati diocesium duarum ad Bremas: qui mittentes ad magistra-
 „ tum & per oratorem suum primo deinde per suffraganeum
 „ domini Bremensis: Nam exaggerantes postulant & sub hu-
 „ mano jurejurando exigunt me tradi in manus Episcopi, vo-
 „ cantes civium capita & artificum prepositos, ut votis presu-
 „ lis subscriptant: Respōndent omnes, preter evangelium se ni-
 „ hil a me audivisse, nec me dedituros, priusquam palam vi-
 „ derint de errore convictum. Mitissime post hoc Prelulis ege-
 „ runt legati, & non parum favere veritati nonnullis videban-
 „ tur, de quo mibi non constat quicquam: *In domino enim con-*
 „ *fido, non timebo, quid faciat mibi homo:* Spero, brevi te quo-
 „ que, charissime *Jacobe*, vocandum ad evangelizandum, sal-
 „ tem indesinenter orate pro verbi incremento, ego Bremas
 „ non deseram, nisi violenter expulsus. Fiat voluntas Domini,
 „ cuius manum sentio mecum semper propitiam. Venit ex
 „ Hantverpia postridie civis quidam Bronien, qui dixit, prin-
 „ cipem *Margaretam* citatam esse ad imperatorem, accusatam cru-
 „ delitatis & avaricie per curie Holandie ac Brabancie rectores,
 „ Item quod omnes fratres domus nostre ducti fuerant ad *Vil-*
 „ *wordam*, quorum pars dimissa est ad *Dordracum*, pars in li-
 „ bertatem ire, quo voluisse, qui dicuntur *Wittenbergam* ven-
 „ turi: pars autem sua sponte remansisse: nec velle dimitti, do-
 „ nec doceat, quare tam turpissime tanquam latrones sint de-
 „ ducti. Valete & pro me orate: Salutant te, *Jacobe*, fratres
 „ omnes in Bremis Dirich Vassmern, Henrich Erickrel. Saluta-
 „ te & vos venerabiles patres Priorem, Baccalaarios, Lectorem,
 „ *Johan. Perschenlein* & omnes meos. Datum in Bremis anno
 „ 1522. in vigilia Andreæ.

„ Diligentissime agatis, ut nostre res

„ mittantur per Brunonem vel

„ presentium exhibitem.

Quod vero ad has *Propositiones* ejus adtinet, in Opere jam
 vidimus, eum apud Witebergenenses *Baccalaurei* quem vocant *Theo-*
logiae honores adeptum fuisse, atque tum has ipsas Theses (quas
 Buxtehudano deinceps, & sui equidem condemnandi causa co-
 acto,